

Parkeernr. :
Griffiernr. :

OPENBARE TERECHTZITTING VAN : 30 juni 2008

De rechtbank van eerste aanleg, zitting houdende te Gent, negentiende kamer, drie rechters, recht sprekende in correctionele zaken, heeft het volgend vonnis uitgesproken :

Gezien de stukken van de vervolging, onder meer de beschikking van de raadkamer van de rechtbank van eerste aanleg te Gent d.d. 23.01.2008 waarbij de inverdenkinggestelden werden verwezen naar de correctionele rechtbank.

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN :

1. , arbeider, geboren te op
van Turkse nationaliteit, wonende te
4936

2. huisvrouw, geboren te op
wonende te
4937

VERDACHT VAN :

de eerste en de tweede

- A. Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

Rechtstreeks of via een tussenpersoon misbruik te hebben gemaakt van de bijzonder kwetsbare positie van een persoon ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand of zijn precaire sociale toestand door, met de bedoeling een abnormaal profijt te realiseren, een roerend goed, een deel ervan, een onroerend goed, een kamer of een andere in artikel 479 bedoelde ruimte, te verkopen, te verhuren of ter beschikking te stellen in omstandigheden die in strijd zijn met de menselijke waardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze heeft dan zich te laten misbruiken (art. 433 decies Sw), met name door:

1. ...

2. een woning gelegen te 9000 Gent, Geuzenberg 7 te hebben verhuurd aan Marinova Anichka Levenova, Hyusein Tezdzhan Tefik en Krastev Yuzdzhan Tomov

te 9000 Gent in de periode van 1.12.2006 tot 18.7.2007

- B. Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

Bij inbreuk op de artikelen 1, 2, 5, 7, 8, 15, 17, 20 § 1 en 114 § 1 en 4 van het decreet d.d. 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode (B.S. 19 augustus 1997), als verhuurder of eventuele onderhuurder van een woning, die niet beantwoordt aan de vereisten van artikel 5, als hoofdverblijfplaats te hebben verhuurd zonder geldig conformiteitsattest, met name door:

1. een woning gelegen te 9000 Gent, Geuzenberg 6 te hebben verhuurd aan Kazankaya Özer en Kazankaya Özdemir

te 9000 Gent in de periode van 1.7.2006 tot 18.7.2007

2. een woning gelegen te 9000 Gent, Geuzenberg 7 te hebben verhuurd aan Marinova Anichka Levenova, Hyusein Tezdzhan Tefik en Krastev Yuzdzhan Tomov

te 9000 Gent in de periode van 1.12.2006 tot 18.7.2007

* * *

De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging.

De rechtbank heeft ter terechtzitting van 05 mei 2008 tolk aangesteld : mevrouw Esen ERYILMAZ, geboren te Gent op 15 april 1983, teneinde de beide beklaagden bij te staan voor de vertaling van de gezegden van de Nederlandse taal in de Turkse taal en vice versa en die de wettelijke eed heeft afgelegd.

De rechtbank heeft ter terechtzitting van 30 juni 2008 tolk aangesteld : mevrouw Hava SIKI, geboren te Gent op 13.11.1975, teneinde de aanwezige beklagde bij te staan voor de vertaling van de gezegden van de Nederlandse taal in de Turkse taal en vice versa en die de wettelijke eed heeft afgelegd.

De rechtbank aanhoorde :

- de vordering van het openbaar ministerie, ter terechtzitting van 05 mei 2008 uitgesproken door mevrouw C. Blomme, substituut-Procureur des Konings,

- de eerste beklaagde in zijn middelen van verdediging, ter terechtzitting van 5 mei 2008 voorgedragen door hemzelf, bijgestaan door meester Walter VAN STEENBRUGGE, advocaat te 9820 Merelbeke, J. Hebbelynckstraat 2, die voor zijn cliënt voor de tenlastelegging A2 de vrijspraak vraagt en voor de niet-betwiste feiten in hoofdorde de opschorting van de uitspraak van de veroordeling vraagt; in ondergeschikte orde wordt een werkstraf gevraagd; ter terechtzitting van 30 juni 2008 vertegenwoordigd door meester Anne DE CLERCK in de plaats van meester Walter VAN STEENBRUGGE, voornoemd;
- de tweede beklaagde in haar middelen van verdediging, ter terechtzitting van 5 mei 2008 voorgedragen door hemzelf, bijgestaan door meester Walter VAN STEENBRUGGE, advocaat te 9820 Merelbeke, J. Hebbelynckstraat 2, die voor zijn cliënt voor de tenlastelegging A2 de vrijspraak vraagt en voor de niet-betwiste feiten in hoofdorde de opschorting van de uitspraak van de veroordeling vraagt; in ondergeschikte orde wordt een werkstraf gevraagd; ter terechtzitting van 30 juni 2008 bijgestaan door meester Anne DE CLERCK in de plaats van meester Walter VAN STEENBRUGGE, voornoemd;
- het openbaar ministerie in haar negatief advies omtrent de door de beide beklaagden gevraagde opschorting.

* * *

De zaak werd op de zitting van 02 juni 2008 in voortzetting gesteld op de zitting van 30 juni 2008 ten einde het openbaar ministerie toe te laten het bewijs van overschrijving van de dagvaarding in het hypotheekkantoor neer te leggen. Op de terechtzitting van 30 juni 2008 werd de overgeschreven dagvaarding neergelegd en werd de zaak in beraad genomen.

OP STRAFRECHTELIJK GEBIED

De feiten en hun kwalificatie

1. Een gerechtelijk onderzoek wordt gevorderd op 10 juli 2007 nadat op 6 juli 2007 aanvankelijk proces-verbaal werd opgesteld, en dit na een schermutseling tussen Anichka Levenova MARINOVA en Metin KÖKSOY op 5 juli 2007, wegens huisjesmelkerij.

Bij een rondgang in de woning van MARINOVA op 6 juli 2007 blijkt dat de woning "van water doordrenkt" is (st. 5).

Het proces-verbaal vermeldt dat er op 21 juni 2007 een overvloedige waterinsijpeling was na een hevige regenbui waarvoor de brandweer werd opgeroepen. De brandweer verwittigde de politie. Uit het brandweerverslag blijkt dat de waterschade is ontstaan door een lekke dakgoot. Door de waterinsijpeling is er kortsluiting ontstaan in de eetkamer en slaapkamer (st. 27).

Uit het proces-verbaal van de politie van 22 juni 2007 blijkt dat er een huurgeschil is: MARINOVA betaalt sinds drie maanden geen huur meer (zie st. 15 dat betalingen vermeldt op 8.1.2007, 5.2.2007 en 6.3.2007; bij de ondertekening van het huurcontract werd een borg van twee maanden huur betaald en de huur voor december 2006: st.12, 64) omdat de verhuurders nalaten de dakgoot te herstellen waardoor het steeds binnenregent. AKIN Meral was blijkaar toen ter plaatse. De politie vermeldt dat de politie bemiddelend kon optreden en dat beide partijen tot een akkoord zouden willen komen: de eigenares is bereid het dak te herstellen en de huurster zou zo spoedig mogelijk de achterstallige huur betalen (st. 31).

Op 5 juli 2007 deed zich dan een schermutseling voor waarbij, volgens MARINOVA, KÖKSOY haar met een pistool bedreigde. Volgens haar verklaring kon haar vriend Nurettin CIL het wapen van KÖKSOY afnemen. Van dit incident werd proces-verbaal opgesteld. Het proces-verbaal vermeldt dat KÖKSOY dacht dat MARINOVA de woning onbewoonbaar zou willen laten verklaren. Na de interventie van de brandweer zou hij dikwijls bij MARINOVA langs zijn geweest om haar vertrek te eisen. Op 5 juli 2007 kwam hij dan opnieuw bij MARINOVA met de factuur van de brandweer om de betaling daarvan en het vertrek van MARINOVA te eisen (st. 34).

KÖKSOY betwist die versie. Hij maakt gewag van bedreigingen door CIL. Hij zou het pistool meegenomen hebben om zich een veiligheidsgevoel te verschaffen. Bij de schermutselingen, ontstaan met een vuistslag die Cil hem gaf, zou het pistool op de grond zijn gevallen. Hij legt in dit verband de verklaring van Ozer KAZANKAYA voor (stuk 2).

2. In haar aangifte verklaart MARINOVA dat zij sinds mei 2001 in België verblijft. Zij was eerder met haar man in België (in 1995) maar werd toen na een jaar uitgewezen. Nadat zij van haar man was gescheiden, keerde zij terug naar België. Haar kinderen volgden in 2004. Zij heeft zelf geen inkomsten behalve af en toe door zwartwerk. Zij en haar kinderen (thans 14 en 8 jaar) worden onderhouden door haar ouders die eveneens in België verblijven en sociale uitkeringen ontvangen. Zij verblijft zonder verblijfstitel: zij beschikt alleen over een attest van inontvangstname, gedateerd 29 maart 2004, van een aanvraag op basis van art. 9, derde lid, Vreemdelingenwet (st. 7-8, 21).

Zij huurt de woning nr. 7 sinds 1 december 2006 tegen een huurprijs van 450,00 EUR.

Bij de ondertekening van het contract nam KÖKSOY een kopie van haar papieren.

Volgens haar interesseerde KÖKSOY zich alleen voor de stipte betaling van de huur. Zij riep de brandweer nadat het in haar woning binnenregende en nadat de eigenaar geweigerd had er iets aan te doen (st. 8). De brandweer sloot toen bepaalde elektriciteitscircuits af. Ook de gastoevoer was afgesloten zodat er geen verwarming mogelijk is.

3. Op 17 juli 2007 vindt een huiszoeking plaats waarbij de Wooninspectie eveneens vaststellingen doet.

De huurder van woning nr. 6, Özer KAZANKAY, wordt verhoord (st. 78). Hij heeft de Belgische nationaliteit. Hij is niet gelukkig met de huiszoeking: de eigenaars zijn goede kennissen van hem. Als gebrek vermeldt hij waterinsijpeling, maar hij heeft die niet zelf gezien (st. 82). Zijn broer Ozdemir KAZANKAYA wordt later verhoord (st. 149). Hij verklaart dat hij 375,00 EUR betaalt voor de woning beneden. Hij heeft geen klachten (st. 155).

KÖKSOY en AKIN werden verhoord op 20 juli 2007 (st. 63 en st. 67). Uit hun gelijklopende verklaringen blijkt het volgende.

KÖKSOY en AKIN kochten het pand in 1998 voor 2.300.000 BEF (thans € 57.015,51) (st. 52). Zij woonden er, volgens hun verklaring, "na de vakantie in 1998"; zij waren op dat adres sinds 4 december 1998 ingeschreven (st. 63). Zij bleven op dat adres ingeschreven tot 7 november 2006 (st. 61).

Zij verhuurden sinds juli 2006 de woningen onder andere aan:

- Ozdemir KAZANKAYA (die beschikt over een identiteitskaart voor vreemdelingen en aanvankelijk werkte, later een werkloosheidsuitkering ontving, zodat geen sprake is van een precaire administratieve of sociale toestand) sinds begin juli 2006 (st. 61, 63) bij wie later ook Özer KAZANKAYA kwam wonen (ingeschreven sinds 17 februari 2007; hij heeft de Belgische nationaliteit en ontvangt een werkloosheidsuitkering); de huurprijs bedraagt 375,00 EUR.
- Anichka MARINOVA sinds december 2006, nadat de vroegere Turkse huurders uit het pand waren vertrokken (st. 64).

Toen de Turkse huurders uit het pand vertrokken, brachten die huurders een brief "te huur" aan. MARINOVA kwam zich dan bij hen als huurster aanbieden (st. 64, 68).

Volgens de verklaring van Meral AKIN nam haar man KÖKSOY bij het aangaan van het huurcontract met MARINOVA een kopie van het attest van inontvangstname en van haar Bulgaarse identiteitskaart. KÖKSOY bevestigt dat: hij dacht dat het attest een officieel verblijfsdocument was; hij kan geen Nederlands lezen zodat hij niet zag dat het attest zelf vermeldt dat het geen verblijfsdocument is (st. 68). Volgens AKIN en KÖKSOY loog MARINOVA over het feit dat zij niet over inkomsten beschikte (st. 64, st. 69). Zij en haar man kwamen later te weten dat MARINOVA het geld voor de huur krijgt van haar vriend CIL. Zij willen dat MARINOVA het huis verlaat omdat CIL niet zuiver op de graat zou zijn: hij zou haar man al tweemaal hebben bedreigd. Zij willen eveneens dat MARINOVA vertrekt omdat zij de huur niet betaalt en ook het nutsverbruik niet.

KÖKSOY verklaart nog dat CIL hem vroeg of hij verzekerd was en voorstelde dat KÖKSOY aangifte bij zijn verzekeraar zou doen en zou verklaren dat het zijn meubelen waren, zodat hij van de verzekeraar een vergoeding zou ontvangen. KÖKSOY wou echter daaraan niet meewerken (st. 69).

Volgens hen was er inderdaad één keer een waterinsijpeling. Zij hadden ook vroeger eens het probleem gehad dat bij overvloedige regen de afvoer het water niet kon slikken. KÖKSOY heeft later de warmwatertoevoer van het pand afgesloten omdat de boiler lekte.

4. Uit het verslag van de Wooninspectie (st. 101 e.v.) blijken de volgende gebreken:

Gebouw (st. 103-104)

De elektrische installatie voldoet op diverse punten niet: aan de gasmeter zijn er blote elektriciteitsdraden (foto nr. 3, st. 128); in de bergruimte hangt er een loshangend stopcontract (foto nr. 12, st. 130); het lichtpunt in de badkamer van woning nr. 6 voldoet niet (foto nr. 7, st. 129); er ontbreekt een afdekplaat in de zekeringenkast en elektriciteitsdraden zijn met elkaar verbonden met kleefband; er zijn loshangende stopcontacten (vier loshangende stopcontacten in woning 7). Door deze gebreken is er een ernstig risico op elektrocutie of brand (15 strafpunten).

De gasinstallatie voldoet evenmin. De hoofdgaskraan is niet verlucht en is niet toegankelijk voor de bewoners van woning nr. 7. De gaskranen aan de kookfornuizen in beide woningen zijn niet gemakkelijk bereikbaar (st. 103). Door deze gebreken is er een ernstig risico op ontploffing of brand (15 strafpunten).

Woning nr. 6 (gelijkvloers)

Er is vochtschade met schimmelvorming op diverse plaatsen in slaapkamer en keuken (6 strafpunten). Een glasplaat in de deur ontbreekt (1 strafpunt) en er is onvoldoende verluchting in de keuken, slaapkamer, badkamer en toilet (10 strafpunten). Het totaal aantal strafpunten bedraagt dus 47 punten.

Woning nr. 7 (op de etages)

Er is vochtschade, schimmelvorming en een doorbuigend plafond (9 strafpunten). Met losliggende vloerplanken in de hele woning (3 strafpunten), een niet-afgewerkte muur op de tweede etage (3 strafpunten) en een ontbrekende glasplaat in een deur (1 strafpunt) bedraagt het totaal strafpunten voor deze woning 46 punten.

Meral AKIN verklaarde op 17 december 2007 dat er in maart 2007 een technische controle werd uitgevoerd om een nieuwe teller te verkrijgen en dat toen alles in orde was. Zij vindt het niet normaal dat drie maanden nadien "alle" stopcontacten uit de muur hangen. Volgens haar hebben de

bewoners van nr. 7 deze stopcontacten uit de muur gehaald om een sociale woning te kunnen krijgen.

5. Bij een hercontrole van de woning op 11 februari 2008, nadat aan de Wooninspectie werd gemeld dat de nodige werken waren uitgevoerd, blijkt dat de woningen nog niet voldoen. Er was nog een probleem met de gasaansluiting van het kookfornuis in woning nr. 6 (15 strafpunten). Het probleem van onvoldoende verluchting in woning nr. 6 was evenmin verholpen (9 strafpunten). In de woonkamer in nr. 7 bevonden zich niet afgeschermd elektrische draden (15 strafpunten) waardoor er een ernstig risico op elektrocutie bestaat. Beide woningen haalden een hoge negatieve score omdat er nog geen watertoevoer was en geen elektriciteit.

Bij een hercontrole op 29 februari 2008 bleken de resterende gebreken verholpen te zijn.

6. De beklagden worden vervolgd voor "huisjesmelkerij" ten aanzien van Anichka MARINOVA en haar twee kinderen (tenlastelegging A.2) en voor de verhuring zonder conformiteitsattest van woningen die niet voldoen aan de vereisten van art. 5 van de Vlaamse Wooncode (tenlasteleggingen B.1 en B.2).

Bespreking

Tenlastelegging A.2

7. Het onder A.2 ten laste gelegde feit is niet naar voldoening van recht bewezen. Het staat niet vast dat de verhuring van deze woning gebeurde in de omstandigheden zoals bedoeld in art. 433*decies* Sw.:

- Er bestaat minstens twijfel over het feit dat de beklagden kennis hadden van de onwettige of precaire administratieve, of precaire sociale toestand van Anichka MARINOVA. De uitleg van de beklagden dat zij dachten dat het bewijs van inontvangstname van een aanvraag op basis van art. 9, derde lid, Vreemdelingenwet een officieel verblijfsdocument uitmaakte, is niet onaannemelijk. Voorts lopen de verklaringen van MARINOVA en van de beklagden over wat MARINOVA hen zegde over haar inkomsten, uiteen.
- De woning vertoonde weliswaar ernstige technische gebreken (elektriciteits- en gasinstallatie). De elektriciteitsinstallatie was echter wel vernieuwd. Er was ook een ernstig vochtprobleem. Uit het dossier blijkt echter niet met zekerheid dat het probleem bij de aanvang van de huur al bestond. De woning was op zichzelf ruim (leefruimte, keuken, badkamer, 2 slaapkamers).
- Uit de omstandigheden waarin de huurovereenkomst met MARINOVA tot stand kwam, blijken evenmin gegevens die aantonen dat de beklagden misbruik hebben gemaakt van de kwetsbare toestand van MARINOVA of dat MARINOVA in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken.

De twijfel dient aan de beklaagden ten goede te komen zodat zij voor de tenlastelegging A2 van rechtsvervolging moeten worden ontslagen.

Tenlasteleggingen B.1 en B.2

8. Deze tenlasteleggingen worden niet betwist.

Uit de gegevens van het strafdossier en de behandeling van de zaak ter terechtzitting is gebleken dat de tenlasteleggingen B.1 en B.2, zoals hierboven omschreven, ten aanzien van beide beklaagden naar voldoening van recht bewezen zijn.

Straftoemeting

9. De tenlasteleggingen B.1 en B.2 zijn de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van een zelfde strafbaar opzet, zodat voor ze samen slechts één straf moet worden opgelegd.

In de periode waarin de bewezen verklaarde feiten werden gepleegd, werden zij gestraft met een geldboete van 100,00 EUR tot 10.000,00 EUR.

Deze straf is milder dan de straf die thans op deze feiten is gesteld, na inwerkingtreding van het decreet van 7 juli 2006 (houdende wijziging van het decreet van 2 december 1995 houdende bepalingen tot de begeleiding van de begroting 1996, van het decreet van 4 februari 1997 houdende de kwaliteits- en veiligheidsnormen voor kamers en studentenkamers en van het decreet van 15 juli 1997 houdende de Vlaamse Wooncode, wat betreft de versterking van het instrumentarium woonkwaliteitsbewaking, B.S. 5 oktober 2006 en Besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2007, B.S. 30 augustus 2007) zodat, gelet op de niet-retroactieve werking van de zwaardere strafwet, die straf toepasselijk is.

10. De beklaagden vragen de opschorting, in ondergeschikte orde een werkstraf.

De toekenning van opschorting zou de beklaagden onvoldoende wijzen op hun verantwoordelijkheid en op de ongeoorloofdheid van de verhuring, zonder conformiteitsattest, van woningen die niet voldoen aan de kwaliteitsnormen. Evenmin blijkt dat het opleggen van een straf de plaats van de beklaagden in het maatschappelijk leven of op professioneel vlak in het gedrang zou brengen.

De rechtbank gaat evenmin in op de vraag tot het opleggen van een werkstraf. Door de verhuring realiseerden de beklaagden een vermogensvoordeel. Een geldboete is dan ook een straf die aangepast is aan de aard van het misdrijf.

De door de beklaagden aangevoerde omstandigheid dat zij uiteindelijk de woning renoveerden (en wensen te verhuren via een sociaal verhuurkantoor) doet geen afbreuk aan deze besluitvorming aangezien de beklaagden juist door de strafvervolging daartoe werden aangezet.

11. De Vlaamse Wooncode beoogt uitvoering te geven aan het fundamenteel recht op menswaardig wonen (art. 4 Wooncode).

Artikel 23 van de Belgische Grondwet bepaalt dat ieder het recht heeft een menswaardig leven te leiden en dat de wet of het decreet daartoe, rekeninghoudend met de overeenkomstige plichten, de economische, sociale en culturele rechten waarborgt. Die rechten omvatten o.m. het recht op een behoorlijke huisvesting.

De overheid doet belangrijke inspanningen om dit recht te waarborgen o.m. door sociale huisvesting te organiseren, door minimumkwaliteitseisen voor woningen te bepalen en een wooninspectie op te richten... Grote bedragen gemeenschapsgelden worden daartoe geïnvesteerd.

Van diegenen die met winstoogmerk huizen verhuren, mag verwacht worden dat ook zij inspanningen leveren en zich minstens aan de opgelegde kwaliteitsnormen houden. Zo niet wordt het fundamenteel recht op een behoorlijke huisvesting aangetast, komen mogelijk mensenlevens in gevaar (CO-intoxicatie, elektrocutie) en wordt de gezondheid van doorgaans maatschappelijk kwetsbare huurders schade toegebracht.

Bij het bepalen van de omvang van de geldboete, houdt de rechtbank rekening met het beperkte of gunstige strafrechtelijk verleden van de beklaagden, alsook met het financiële motief dat aan de bewezen verklaarde misdrijven ten grondslag ligt. Samen met de hierna op te leggen bijzondere verbeurdverklaring moet deze straf de beklaagden erop wijzen dat het plegen van misdrijven geen voordeel mag opleveren.

12. Het Openbaar Ministerie vordert de verbeurdverklaring van het wederrechtelijk vermogensvoordeel begroot op 8.026,50 EUR.

Vermits de woningen in de gegeven omstandigheden niet mochten verhuurd worden, hebben de beklaagden rechtstreeks uit de bewezen verklaarde misdrijven een vermogensvoordeel gehaald.

Het argument van de verdediging dat niet de volledig geïnde huur een uit het misdrijf verkregen vermogensvoordeel uitmaakt en dat alleen rekening kan worden gehouden met een deel van de huur dat overeenstemt met een genotsderving, kan niet worden gevolgd. Over de ten laste gelegde periode mochten de woningen in het geheel niet worden verhuurd. Voor het gebruik dat de huurders van de woningen in een bepaalde mate hadden, is op grond van de strafrechtelijk gesanctioneerde norm elke vergoeding uitgesloten.

De rechtbank houdt weliswaar alleen rekening met de daadwerkelijk ontvangen huurgelden:

- voor de woning nr. 6 houdt de rechtbank rekening met de voor de beklaagden gunstigste veronderstelling, namelijk rekening houdend met de door hen aangevoerde omstandigheid dat er twee maanden huur niet waren betaald, zodat het vermogensvoordeel bedraagt: $10 \times 375 \text{ EUR} = 3.750 \text{ EUR}$;
- voor de woning nr. 7 werd weliswaar slechts huur betaald voor de maanden december 2006 en januari tot en met maart 2007 maar de huurster betaalde ook een waarborg van twee maanden, zodat het vermogensvoordeel bedraagt $6 \times 450 \text{ EUR} = 2.700 \text{ EUR}$.

(Dit vermogensvoordeel van 6.450,00 EUR dient te worden verbeurd verklaard ten laste van beide beklaagden, elk voor de helft.

Het zou maatschappelijk onaanvaardbaar zijn dat de beklaagden het voordeel zouden behouden van de misdrijven die zij hebben gepleegd. De verbeurdverklaring draagt ertoe bij de verstoorde maatschappelijke orde te herstellen door het financiële voordeel van de gepleegde misdrijven ongedaan te maken en draagt eveneens bij tot de bewustmaking van de beklaagden.

De vermogensvoordelen die rechtstreeks uit de bewezen verklaarde misdrijven werden verkregen, konden niet in het vermogen van de veroordeelden worden gevonden zodat de geldwaarde ervan werd geraamd en de verbeurdverklaring op het daarmee overeenstemmend bedrag betrekking heeft.

WAT HET BEVEL TOT UITVOERING VAN WERKEN BETREFT (art. 20bis Vlaamse Wooncode)

Aangezien de vastgestelde gebreken werden verholpen, is er geen reden om ambtshalve de uitvoering van werken te bevelen.

OP BURGERRECHTELIJK GEBIED

Gelet op het mogelijke bestaan van schade veroorzaakt door de bewezen verklaarde misdrijven, past het de burgerlijke belangen aan te houden.

OM DEZE REDENEN, en gelet op de volgende artikelen :

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35 en 41 van de wet van 15 juni 1935;
art. 4 V.T.W.Sv.;
art. 162, 182, 184, 185 § 1, 189, 190, 191, 194 van het Wetboek van Strafvordering;
art. 3, 38, 40, 41, 42, 43, 43bis, 50, 65, 66, 100 van het Strafwetboek;
alsmede de artikelen en wetsbepalingen zoals hiervoor onder de tenlasteleggingen A2, B1 en B2 vermeld;
art. 1, 2 en 3 Wet van 5 maart 1952;
art. 28- 29 Wet 1 augustus 1985;
programmawet 24 december 1993.

DE RECHTBANK, recht doende OP TEGENSPRAAK ten overstaan van de BEIDE BEKLAAGDEN.

STRAFRECHTELIJK

1. KÖKSOY Metin

Ontslaat de beklaagde KÖKSOY Metin van rechtsvervolging voor de hem ten laste gelegde betichting A2.

* *

Veroordeelt de beklaagde KÖKSOY Metin voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde tenlasteleggingen B1 en B2, SAMEN, tot een GELDBOETE van ZEVENHONDERD VIJFTIG (€ 750,00) EURO.

Verhoogt de geldboete met vijfenveertig opdecimen, aldus gebracht op VIERDUIZEND HONDERD VIJFENTWINTIG (€ 4.125,00) EURO.

Beveelt dat bij gebreke aan betaling binnen de termijn bepaald bij artikel 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van TWEE MAANDEN.

Beveelt overeenkomstig artikel 42 § 3, 43 en 43 bis strafwetboek, in hoofde van de beklaagde KÖKSOY Metin de **bijzondere verbeurdverklaring** van een bedrag van 3.225,00 EUR, zijnde vermogensvoordelen die rechtstreeks uit de misdrijven B1 en B2 zijn verkregen.

Zegt dat deze beklaagde verplicht is een bedrag van VIJFENTWINTIG EUR, verhoogd met 45 opdecimen, aldus gebracht op HONDERD ZEVENENDERTIG KOMMA VIJFTIG EURO te betalen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Legt de veroordeelde KÖKSOY Metin eveneens een vergoeding op van 29,30 EUR in uitvoering van artikel 6 van de Programmawet van 27 december 2006 en artikel 77 van het K.B. van 27 april 2007 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken.

2. AKIN Meral

Ontslaat de beklaagde AKIN Meral van rechtsvervolging voor de haar ten laste gelegde betichting A2.

* *

Veroordeelt de beklaagde AKIN Meral voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde tenlasteleggingen B1 en B2, SAMEN, tot een **GELDBOETE van ZEVENHONDERD VIJFTIG (€ 750,00) EURO.**

Verhoogt de geldboete met vijfenveertig opdecimen, aldus gebracht op **VIERDUIZEND HONDERD VIJFENTWINTIG (€ 4.125,00) EURO.**

Beveelt dat bij gebreke aan betaling binnen de termijn bepaald bij artikel 40 van het Strafwetboek, de geldboete zal mogen vervangen worden door een gevangenisstraf van **TWEE MAANDEN.**

Beveelt overeenkomstig artikel 42 § 3, 43 en 43 bis strafwetboek, in hoofde van de beklaagde AKIN Meral de **bijzondere verbeurdverklaring** van een bedrag van **3.225,00 EUR**, zijnde vermogensvoordelen die rechtstreeks uit de misdrijven B1 en B2 zijn verkregen.

Zegt dat deze beklaagde verplicht is een bedrag van VIJFENTWINTIG EUR, verhoogd met 45 opdecimen, aldus gebracht op **HONDERD ZEVENENDERTIG KOMMA VIJFTIG EURO** te betalen als bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders.

Legt de veroordeelde AKIN Meral eveneens een vergoeding op van 29,30 EUR in uitvoering van artikel 6 van de Programmawet van 27 december 2006 en artikel 77 van het K.B. van 27 april 2007 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken.

Gerechtskosten

Begroot de gerechtskosten in hun geheel op **402,40 EUR.**

Veroordeelt de beide beklaagden **HOOFDELIJK** tot de kosten, gevallen aan de zijde van het openbaar ministerie, ten bate van de Staat tot heden begroot op **402,40 EUR**, in hunnen hoofde ondeelbaar veroorzaakt door de weerhouden tenlasteleggingen.

Overtuigingsstukken

Beveelt de teruggave aan de rechtmatige eigenaar, zijnde Anichka MARINOVA, van het overtuigingsstuk neergelegd ter correctionele griffie alhier gekend onder nummer 2007 4531.

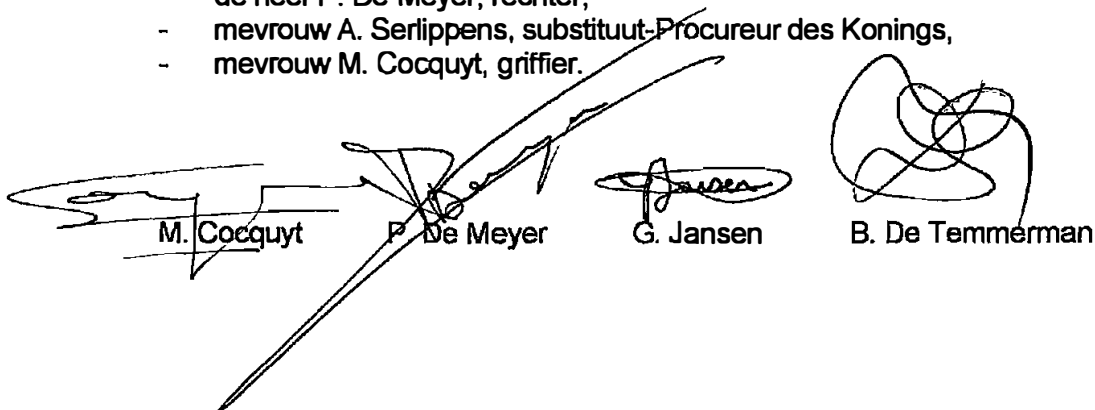
BURGERRECHTELIJK

Houdt ambtshalve de burgerrechtelijke belangen aan.

Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting van DERTIG JUNI TWEEDUIZEND EN ACHT.

Aanwezig :

- de heer B. De Temmerman, rechter, die de terechtzitting voorziet,
- de heer G. Jansen, rechter,
- de heer P. De Meyer, rechter,
- mevrouw A. Serlippens, substituut-Procureur des Konings,
- mevrouw M. Cocquyt, griffier.

M. Cocquyt P. De Meyer G. Jansen B. De Temmerman